Udklip af HORSENS FOLKEBLAD
den 12 JAN 05
Klinkevangerlaan 4000 Roskilde

70 H.

Nina Sten-Knudsen i det 21. århundrede: „Raft". 2003. 288 x 476 cm. Tilhører privat samler i Frankrig.

MESTER-FORTÆLLEREN

Nina Sten-Knudsens store, retrospektive udstilling gør holdt i Horsens

Af Chr. Rimestad

HORSENS - Så lykkedes det alligevel at få Nina Sten-Knudsen til Horsens.

I 1995 havde hun - Danmarks mest gribende fortæller på et lærred - en pragtfuld separatudstilling på byens kunstmuseum. I 2000 kom hun tilbage med udstillingen „Landskabet - senere" og et brag af et nybrud.

Derfor syntes det så forkert, at en stor, retrospektiv udstilling skulle forbeholdes Sophienholm ved København og Holstebro Kunstmuseum. Også fordi Horsens Kunstmuseum faktisk har bidraget til udstillingen med ganske mange værker.

For de udvalgte

Sådan skulle det da heller ikke ende. Horsens ligger lidt groft regnet midt mellem København og Holstebro, så her må være et publikum, og derfor holder kunstmuseet fernisering på udstillingen på lørdag.

Frem til 27. februar bør enhver med sans for historie, sagn, myter og svimlende malerier give sig selv den oplevelse, det er at rejse i Nina Sten-Knudsens univers.

I kataloget, der følger udstillingen på vej, kan man finde den vanlige artikel, hvor en kunsthistoriker med flittig brug af fine ord og intellektuelle begreber tolker enhver umiddelbar betagelse af billederne helt ud i en gold erken af ligegyldigheder.

Læs i stedet kataloget første del, hvor Nina Sten-Knudsen selv redegør for, hvordan hun og kunsten har udviklet sig.

Helt befriende (og sen en klar fuckfinger til kunsthistorikeren) fortæller hun om, hvordan hun efter en start med pilespidser, partisansøm og besættelsestidens stengrave som skulpturer kom ind i en blindgyde.

Skiftet kom i slutningen af 1970'erne:

„Jeg følte, at kunsten på det tidspunkt kun henvendte sig til en lille, udvalgt skare, nemlig den kreds af kunstnere og kunstinteresserede, som i forvejen havde den baggrundsviden, der var nødvendig for at få udbytte af værkerne. Det var som om, kunstverdenen var fuldstændig adskilt fra det øvrige samfund; en særlig klub for mennesker med esoteriske interesser."

Tilbage til maleriet

Den nu 47-årige kunstner tog konsekvensen og vendte tilbage til ole maleri, som i 1977 havde ført hende til at søge ind på Kunstakademiet. Og dér begyndte hendes store fortælling.

I kataloget beretter hun videre om sin kamp med maleriet. Om myter som materiale. Om billeder, hun syntes manglede, og som hun derfor måtte male. Og om spørgsmålet: Hvad er det, der gør det ene værk til kunst og det andet ikke?

Myternes tid

Hun arbejdede sig gennem 1990'erne og trodsede påstandene om maleriets død med bl.a. udstillingen på Horsens Kunstmuseum. Dén dementerede hele denne forskruede diskussion, for når den rette kvinde fører penslerne, er der masser af historier at fortælle. Nina Sten-Knudsen skabte et myternes og sagnenes og udforskningens land, og for den, som turde tage oplevelsen ind, var det stærkt og livsbekræftende, lige meget om billederne tolkede kort over barndomsmens stier eller fjerne tiders mystiske bygværker.

I kataloget slutter Nina Sten-Knudsen sin fortælling i 1998.

Efter en periode, hvor hun gik i stå med sit maleri, pakkede sit atelier sammen og kun lavede små, hæmmelige ting til sig selv i sin kælder, brød hun igennem til de store lærreder, der siden har været hendes kendetegn. Men, skriver hun", „når jeg er i en arbejdsproces, er det ikke muligt for mig at reflektere over, hvad jeg foretager mig. (...) Billedet skal male sig selv frem i en proces, der intet har at gøre med det-verbale spøg."

Måske det er heller ikke nødvendigt at sætte ord på. De store malerier, som helt dominerede på bl.a. „Landskabet - senere"-udstillingen, er i sig selv kæmpemæssige fortællinger, der trækker på myternes tid, fortid og nutid - og ikke mindst på kunstens historie.

Udstillings-titlen „Landskabet - senere" antyder, hvor processen var omkring årtusindskiftet: At Nina Sten-Knudsen tog livtag med de landskabsmalerier, der aldrig har forladt kunsten som tema og mulighed. Men hun var „senere", og hun fyldte landskaberne med nyt, forunderligt liv.

Processen er fortsat siden. Nogle af hendes malerier fra de seneste år, bl.a. „The Wave" og „Raft", begge fra 2002, åbner til en verden, der i de bedste øjeblikke er totalt bevidsthedsudvidende og svimlende umulig at slippe.

„The Wave" kommer ikke med til Horsens, men „Raft" hænger deroppe i lokalerne på Carolinelundsvej. På en måde er billedet grufuldt (ikke mindst med flodbølgen i Det Indiske Ocean så tæt på), og alligevel holdes man fast i malerietes suveræne dyst med himmel, hav, kunsthistorie og menneskelivets grundlæggende vilkår.

Nina Sten-Knudsen anno 1987. „The Birth Of Athena", „The Art Of The Alphabet" og „The Death Of The King" med tilhørende stave. Hvert maleri 190 x 140 cm. Tilhører Horsens Kunstmuseum.

Tidlig Nina Sten-Knudsen: „Ørn" fra 1982. 239 x 129 cm. Tilhører Horsens Kunstmuseum.

Nina Sten-Knudsen i det 21. århundrede: „Just Give Me My Equality". 2003. 297 x 476 cm. Udlånt af Galleri Faurschou.

Nina Sten-Knudsen i 1990'erne: „En taoistmunk drømmer om Andromedatågen eller Andromedatågen drømmer om en taoistmunk". 1996. 162 x 271 cm. Tilhører Horsens Kunstmuseum.